

[Indenrigsministeren.]

forslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Bollerup Madsen: Jeg finder Anledning til at gøre den Bemærkning til Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger her vedtaget af Landstinget, at man i hvert Fald ikke har været for flot med Hensyn til at udvide Laanegrænsen for de Kreditforeninger, her er Tale om, og som yder Laan i mindre Ejendomme. Naar man saaledes har udvidet Laanegrænsen for Huse med Jord fra 20 000 Kr. til 26 000 Kr., men samtidig tager i Betragtning, at Omkostningen ved Opførelse af Bygninger til Husmandsbrug fra September 1939 til September 1946 er steget fra 13 324 Kr. til 27 329 Kr., saa turde dermed være givet, at det er den lavest mulige Grænse, der her er fastsat. Ser man paa smaa Huse uden Jord, var Grænsen for dem tidligere 12 000 Kr. Den er nu forhøjet til 14 000 Kr.'s Ejendomsskyld. Med den Forskydning, der er i al Økonomi, er det givet, at de her fastsatte Tal ligger lige i Underkanten af, hvad de paagældende Foreninger vil kunne klare sig med. Jeg er ikke sikker paa, at de fremtidig kan yde Laan til det Befolkingslag, som de tidligere kunde. Men jeg er bekendt med, at de paagældende Kreditforeninger meget gerne ser Loven vedtaget nu til December Termin, og da denne begynder i Dag, er det altsaa paa høje Tid. Jeg skal derfor undlade at stille Ændringsforslag eller bede om at faa Sagen i Udvalg, men anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse her i det høje Ting.

Hans Pinstrup: Efter den højtærede Indenrigsministers Redegørelse for de foreslaaede Ændringer i Laanesatserne skal jeg indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse. Det er af den største Betydning, at Lovforslaget vedtages, saaledes at de foreslaaede Ændringer kan faa Gyldighed nu fra December Termin, og jeg anbefaler det derfor til meget hurtig Vedtagelse.

Aksel Møller: Jeg kan for saa vidt ganske slutte mig til, hvad det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup nys har sagt om det rimelige i at vedtage dette Lovforslag uden Tidsspilde. Det andet høje Ting har jo forbedret det oprindelige Lovforslag, set fra mit og mit Partis Synspunkt, og det har altsaa for saa vidt gjort det Arbejde for os, som vi ellers vilde have været nødt til at gøre i dette høje Ting.

Jeg skal derfor med disse Bemærk-

ninger, idet jeg understreger, at Lovforslaget jo har en midlertidig Karakter, anbefale Tinget at vedtage det i den Skikkelse, det andet høje Ting har givet det.

Fuglsang: Jeg formoder, at det foreliggende Lovforslag, saadan som det er oversendt fra det andet høje Ting, repræsenterer det bedste, man er i Stand til at opnaa Enighed om. Det imødekommer jo ogsaa, i hvert Fald i nogen Grad, de Ønsker, der er fremsat bl. a. af Husmandskreditforeningen i Jylland — Ønsker, som allerede er blevet antydet før, og som nu atter har været fremsat —, og derfor vil heller ikke mit Parti modsætte sig, at Lovforslaget bliver gennemført, saadan som det foreligger.

Husmandskreditforeningerne har jo givetvis Ret, naar de anfører, at de senere Aars vældige Prisstigninger paa fast Ejendom for det første i sig selv retfærdiggør en Forhøjelse af Laanegrænsen og for det andet gør en saadan Stigning af Laanegrænsen nødvendig, idet disse Prisstigninger i høj Grad har indsnævret Kreditforeningernes naturlige Virkeomraade. Og i samme Retning virker — hvad Kreditforeningerne ogsaa nævner — den efterhaanden lavere Rentefod.

Paa den anden Side har det andet høje Ting maaske i nogen Grad Ret, naar det opfordrer til Forsigtighed baade med Hensyn til, hvor meget Laanegrænsen skal forhøjes, og med Hensyn til Lovens Varighed, idet man jo ikke bør belaaene Konjunkturstigninger paa en Maade, som vil komme til at svide haardt senere hen.

Derfor vil ogsaa mit Parti anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Rasmussen (Gylling): Jeg takker den højtærede Minister for, at han nu har imødekommet de Henvendelser, man Tid efter anden har fremsat fra Kreditforeningernes Side om en Ændring i Laanegrænserne. Det er klart, at disse Grænser, naar man tager den Forhøjelse af Priserne, som har fundet Sted i de senere Aar, i Betragtning, ikke længere er rimelige. Det er ikke længere muligt for Husmandskreditforeningerne at have samme Laaneemner, som de havde tidligere.

Vi har heller ikke noget imod, at man gør Loven midlertidig, for der er jo i Øjeblikket ikke noget fast Holdepunkt med Hensyn til Priserne. Vi finder det derfor naturligt at indskrænke Lovens Gyldighedsperiode til December Termin 1949.

Jeg skal ikke sige meget om de nu fore-